

1. Twee apenkoppen

‘Tikkie! Jij bent hem!’

Jens voelt een por in zijn rug als hij de klas binnenloopt. Met een ruk draait hij zich om. Dat is Daan natuurlijk. Hij had hem net afgetikt toen de bel ging aan het eind van de pauze.

‘Nietes! Jij bent hem!’ Snel geeft hij een tik terug.

‘Ahum. Kunnen we beginnen?’

Oeps, dat is de stem van meester Van Zessen! Hij zit al op zijn kruk voor in de klas. Vlug pakt Jens zijn beker van de kast en zoekt zijn stoel op.

‘Zo Jens en Daan, zitten jullie ook? Eindelijk klaar met tikkertje spelen?’ Er danst een klein lachje om de mond van de meester. ‘Dan kunnen we tijdens het drinken eens over dierendag praten. Over twee weken is het al zover. Gaan we er wat aan doen? Of zullen we het dit jaar overslaan?’

‘Nee meester!’ roept Martijn. ‘Tuurlijk niet!’

‘Oké, iedereen mag een dier meenemen op 4 oktober. Als jullie dat tenminste leuk vinden.’

‘Echt wel!’ gilt Noor door de klas.

‘Mag ik mijn rat meenemen, meester?’ vraagt Daan.

De meester knikt. ‘Op dierendag mag je alles meebrengen. Als het maar een dier is.’

‘Ik wil graag mijn cavia meenemen. Mag dat ook?’

‘En onze muizen?’

De kinderen van groep 6 roepen van alles door de klas.
'Ja!' De meester spreidt zijn armen. 'Alles mag.'

Er klotst wat melk uit Martijns beker als hij vraagt: 'Ook mijn wandelende takken?'

'Ja, ja. Ik vind alles best. Zolang die takken maar niet door de klas gaan wandelen.'

'Meester!' Niels springt zo snel van zijn stoel omhoog dat zijn appel uit zijn hand valt. 'Mag ik mijn dwergpapegaai meenemen?'

'Hm.' De meester plukt aan zijn kin. 'Een papegaai? Tja ...'

Met een rood hoofd raapt Niels zijn appel op. 'We mogen toch alles meebrengen? U hebt het zelf gezegd!'

'Nou ja, maar een papegaai? Dat weet ik nog zo net niet. Straks krijst dat beest keihard door mijn rekenles heen.'

'Oh!' Jolien wijst met haar vinger naar de meester. 'Dat is niet eerlijk! U zei dat alle dieren mochten!'

'Ja, ja, maar voor sommige dieren maken we wel een afspraak. Voor honden en katten bijvoorbeeld. En voor Niels zijn papegaai. Anders krijgen we een beestenben-de in de klas.'

De meester grinnikt even. 'Stel je voor, als het een slimme papegaai is, gilt hij alle antwoorden door de klas heen. Lijkt me niet zo handig! Nee, we spreken een tijd af voor jouw papegaai, Niels. Dan kan je vader of moeder hem na een kwartiertje weer komen halen. Oké?'

Niels knikt.

Jolien zegt hardop: 'Ja, dat is eerlijk, meester.'

Ze kijkt opzij naar haar tweelingbroer. Jens staart naar zijn tafel. Hij neemt een piepklein hapje van zijn koek.

Wat is er met hem? Ze geeft hem een por in zijn zij.

'Hé, ben je in slaap gevallen?'

'Kap daarmee!' Meteen krijgt ze een stomp terug.

Jolien spert haar ogen wijd open. 'Doe even normaal!'

Wat heeft Jens opeens?

‘Hé Jolien, hoor je dat?’ Marieke stoot haar aan. ‘Henk wil een lammetje meenemen!’

Ineens kijkt iedereen naar de meester als die kreunt: ‘O, nee hè, een lam! Henk, weet je dat wel zeker?’

‘Heew zekew, meestew!’ Er vliegen kruimels koek uit Henks mond. Met een boordevolle mond vertelt hij:

‘We hebben heel veel lammetjes op de boewdewij.

Mijn bwoew nam vowig jaaw ook een lam mee naaw school.’

Jolien veert overeind. ‘Ah meester, lammetjes zijn super-lief!’

‘Ja, ja, dat zal wel. Maar ik weet nog precies hoe dat vorig jaar ging.’ De meester doet net alsof hij het zweet van zijn voorhoofd veegt.

‘Dat lammetje deed eh ... wat op de vloer. En wie kon dat weer opdweilen? Ik natuurlijk.’

‘Bleh!’ roept Daan. Nog meer kinderen vallen hem bij.

‘Lekker werkje, meester!’

Zelfs Jens is opeens wakker. Hij joelt hard met de anderen mee.

‘Ahum.’ Als de meester kucht, is het meteen stil. ‘Hoe is het met jullie drinken en met jullie koekjes en bananen?

Alles op? Dan gaan we weer aan de slag. Maar voordat we beginnen heb ik nog twee dingen. Op 4 oktober moeten jullie ook een opstel inleveren.

Het mag een leuk verhaal zijn over dieren. Of je mag erin vertellen over het ontstaan van dierendag.’

‘Moet dat echt, meester?’ Jens zucht.

‘Ja, dat moet. Het is leuk om dieren op school te hebben, maar we willen die dag ook nog wat leren.’

Jolien gaat rechtop zitten. Er was toch een man die tegen vogels praatte? Francis of zoiets was zijn naam. Mama zal het vast weten. En anders staat het wel op internet. Leuk, ze gaat thuis direct aan de slag!

‘O ja, jongens en meisjes’, zegt de meester. ‘Vandaag zal er ook een ontruimingsoefening zijn. Vanaf halfelf kan het alarm afgaan. Weten jullie de regels nog? Wie sluiten de computers af?’

Martijn en Niels steken hun vinger omhoog.

‘En wie doet het raam dicht?’

‘Ik, meester!’ roept Marieke.

‘Goed onthouden. Let erop: als het alarm gaat, moet je zo snel mogelijk een rij maken. Ik controleer het magazijn. Daarna geef ik jullie een seintje en lopen we door de achterdeur naar buiten. Over het plein naar het zebrapad. We steken de straat over en we verzamelen op de parkeerplaats bij de supermarkt. Oké?’

‘Ja meester.’

‘Prima. Dan gaan we nu met geschiedenis beginnen.’

Jolien doet haar boek open. Een paar plaatsjes voor haar schiet een arm de lucht in.

‘Maar meester, u hebt nog niet eens voorgelezen! We doen toch altijd wat leuks na de pauze? Als we eten en drinken?’

De meester schudt zijn hoofd. ‘Tjonge, ik hoor het

alweer. We hebben de hele tijd gezellig gekletst over
dierendag. Was dat nog niet genoeg?’

‘Ah meester, een paar mopjes?’ vraagt Marieke.

‘Over dieren!’ roept Tom.

‘Goed, goed. Ik laat me wel weer overhalen’, lacht de
meester. ‘Maar als jullie ouders beweren dat jullie te
weinig leren, is dat niet mijn schuld. Vooruit, hier gaat-
ie dan: weten jullie waarom vissen zo slim zijn?’

Het blijft even stil in de klas. Na een paar tellen geeft
de meester zelf het antwoord. ‘Omdat ze meestal in
een school zwemmen!’

Jolien grinnikt. Naast haar springt Jens overeind.

‘Meester, ik weet ook een goeie! Mag ik, mees?’

‘Ja, toe maar, Jens.’

‘Waarom ligt een konijn altijd vroeg in bed?’ Hij wacht
even, maar er gaan geen vingers omhoog.

‘Niemand? Dan zeg ik het. Omdat ...’

E-ing! E-ing! E-ing!

De meester glijdt van zijn hoge kruk af.

‘Alarm! De ontruimingsoefening! Jongens en meisjes,
jullie weten wat je moet doen. Tempo!’

Even kijkt Jens verbluft voor zich uit. Dan zoekt hij snel
zijn plekje in de rij op.

E-ing! E-ing!

Marieke draait het raam dicht. Zodra ze naast Jolien
staat, pakt die haar hand vast.

‘Gelukkig is het niet echt’, giechelt Jolien.

‘Dat weet je maar nooit!’ zegt de meester als hij langs
hen loopt.

‘Dom, dom, dom!’ moppert Jens als ze naar huis lopen.

‘Iedereen heeft een dier, behalve wij.’

‘Nou, en?’ Jolien doet steeds twee huppelpasjes en daarna weer twee gewone stappen. Ze houdt haar vaart in. ‘Dan neem je toch gewoon een spin mee in een potje?’

‘Ja, duh. Ik ben geen kleuter!’

‘Of een worm of een wesp of een ...’

‘Ik ben niet gek!’

Verbaasd kijkt Jolien hem aan. ‘Wat maakt dat nou uit?’

Ze maakt weer twee huppelsprongetjes. ‘Ik neem twee knuffels mee. Of drie.’

‘Ja, neem ze gelijk alle zestien mee’, gromt Jens.

‘Hm, goed idee.’ Jolien keert zich om en loopt twee stappen achteruit. ‘Dat zal de meester leuk vinden!’

‘En dan ook nog dat opstel’, moppert Jens. ‘Wij hebben geen dieren. En ik weet helemaal niks over dieren.’

Opeens staat Jolien stil. Ze zet haar handen in haar zij.

‘Weet je wat jij bent? Jij bent een ouwe brompot!’

Jens doet direct een uitval naar haar. Voordat hij haar te pakken kan nemen, rent ze het pad al op naar hun huis.

‘En, was het leuk op school?’

Mama geeft Jens de pot met pindakaas aan.

‘Hm, ging wel’, bromt hij.

‘Superleuk!’ roept Jolien.

Mama trekt haar wenkbrauwen op. ‘Wat was het nou?’

Leuk of niet leuk? Mijn tweeling is het oneens! Dat gebeurt niet vaak.’

Jens laat zijn mes rechtop in de pindakaaspot staan. Hij leunt over de tafel. 'Mama, mogen we een dier? Please?'

Zonder wat te zeggen kijkt mama hem aan. Langzaam schudt ze haar hoofd.

De stem van Jens wordt harder. 'Maar iedereen neemt een dier mee opierendag. Behalve wij. Mogen we alstublieft een konijn? Of een cavia? We zullen er zelf voor zorgen. Iedere dag eten geven en drinken. En we maken elke week het hok schoon. Ja hè, Jolien?'

'Tuurlijk.' Jolien knikt heftig.

Mama smeert jam op haar brood. Daarna snijdt ze de boterham in zes stukken. Jolien en Jens kijken haar gespannen aan.

'Mogen we anders een piepklein muisje? Alstublieft, alstublieft!' smeekt Jens.

Mama legt haar mes en vork naast haar bord. 'Je weet het antwoord, Jens. Nee, wij nemen geen dieren.'

'Maar waarom dan niet?' De stem van Jens schiet uit.

'Het kan toch best!'

'Jens, dat heb ik je al honderd keer verteld. Haal je mes uit die pindakaaspot en smeer je boterham.' Mama neemt een slokje thee.

'Wij nemen geen dieren. Bovendien zijn twee apenkoppen in huis al meer dan genoeg!'

Mama's vork krast over haar bord. Er klinkt een bons als Jens de pot pindakaas terugzet. Ergens op straat

toetert een auto. Het blijft stil aan tafel. Ongezellig stil. Niemand praat. Niemand lacht.

Jolien kijkt naar Jens. Het lijkt alsof hij tien augurken heeft opgegeten.

Wat zegt hij nu? Ze buigt haar hoofd naar hem toe.

‘Zeg maar “doei dierendag!”’ Zijn ogen staan donker.

Zou mama dat gehoord hebben? Ze drinkt rustig haar thee op. Klok, klok, klinkt het. Mama wil geen dieren in huis, omdat ze daar allergisch voor is. Dat weet Jens toch allang?

Jolien zucht. Jens wil geen dier in een potje meenemen naar school. En ook geen knuffel. Dan moet hij maar niets meenemen. Het is niet anders. Of ...

Met een ruk gaat ze rechtop zitten. Ja, dat is het!

Onder de tafel geeft ze een trapje tegen Jens’ voet. Als hij boos opkijkt, vormt ze met haar mond het woord ‘plannetje’.

Nieuwsgierig kijkt Jens haar aan. ‘Wat is er?’

‘Straks’, fluistert ze zachtjes. Ze heeft zin in dierendag.

Na het eten zal ze aan Jens haar plan vertellen. Het moet lukken! En daarna zal ze aan mama vragen of ze achter de computer mag. Ze weet al precies hoe haar opstel moet beginnen!

De allereerste dierendag in Nederland was op 4 oktober 1930.

Het doel van dierendag was: aandacht voor de bescherming van dieren.

In de krant stond een plaatje van een grote hond en een lief, klein poesje. De hond laat het katje uit zijn eigen voerbak eten. Onder het plaatje stond: 'Volgt het voorbeeld van dezen bulldog en beschermt de dieren.'